

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a dr. Kalmár Katalin ügyvéd által képviselt felperesnek a Hári Ügyvédi Iroda által képviselt I.r. és II.r. alperesek ellen nemzetközi fuvardíj megfizetése iránt indított perében a Zala Megyei Bíróság 2010. szeptember 22. napján 4.G.40.151/2009/24. sorszám alatti ítéletével szemben az alperesek által 26. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 15.000. (Tizenötezer) Ft másodfokú perkölséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az I.r. alperes megrendelésére a felperes 2006. október 9-én a **helység 1-i** székhelyű "A" Kft. bükk bútorec árúját fuvarozta az **Ország 1 Helység 1-be**. Az áru kiszolgáltatására 2006. október 10-én került sor. Visszaúton a felperes az **Ország 1 Helység 2-ből** szintén az alperes megrendelésére az **helység 3** székhelyű "B" Kft. címzett részére fuvarozott árut. 2006. október 12-én (az újabb alperesi megrendelésre) a felperes ismét a **helység 1-i "A"** Kft. bútorecét fuvarozta **...Ország"1be**. A három nemzetközi fuvarozásról a felperes 2006. október 16. napján állította ki a ... sorszámú, 2006. november 16. napján esedékes 369.614.Ft + áfa (443.537.Ft) megfizetésére szóló számláját.

A számla kifizetése elmaradása miatt a felperes terjesztett elő keresetet, melyben 443.537.Ft tőke és annak a 2006. november 16. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni elsődlegesen a megrendelő alperest, míg mögöttesen beltagját, a II.r. alperest. Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. A fuvarfeladatok teljesítését nem vitatták, de állították, hogy az alperes volt kültagja azok ellenértékeként 2006. decemberében 500.000.Ft készpénzt adott át a felperes üzletvezetőjének, "C" nek, mindenfajta okirat aláírása nélkül.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével az alpereseket a kereset szerint kötelezte a felperes fuvardíja és késedelmi kamatai megfizetésére. Határozatát arra alapította,

hogy a perben az alpereseket terhelte annak bizonyítása, hogy a nem vitásan teljesített fuvarozás díját megfizették. (Pp.3.§. (3) bekezdés) A megyei bíróság az alperesek védekezését azért vetette el, mert "D" (az I.r. alperes volt kültagja) és "E" (az I.r. alperes volt adminisztrátora) tanúvallomása nem támasztotta alá, hogy az elismerten átadott 500.000.Ft melyik fuvarozás díja volt. A kirendelt igazságügyi könyvszakértő azt a véleményt terjesztette elő, hogy az I.r. alperes könyvelésében a peresített számla kifizetését igazoló bizonylat nem található. Így a felperes alappal hivatkozhatott arra, hogy az átadott 500.000.Ft készpénz a perbelieket megelőző más fuvarozás díja volt. Ezért az I.r. alperes a Ptk.488.§. (1) bekezdése alapján köteles a fuvardíj kiegyenlítésére, míg a II.r. alperes mögöttes felelősként, a Gt.108.§. (1) bekezdése alapján.

Ez ellen az ítélet ellen az alperesek terjesztettek elő fellebbezést annak megváltoztatása és a kereset elutasítása iránt. Fellebbezési álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a perbeli bizonyítékokat tévesen értékelve állapította meg azt, hogy a követelt fuvardíjat az I.r. alperes nem fizette meg. Érvelésük szerint abból, hogy minden más, a felperes által teljesített fuvar díja kifizetése bizonylattal alátámasztott az I.r. alperes könyvelésében, okszerűen adódik az a következtetés, hogy a bizonylat nélkül „zsebbe” kifizetett 500.000.Ft csak a bizonylatokkal igazolt teljesítéseken felüli kifizetésként lehet felfogni. Nem lehetséges, hogy ez a kifizetés valamely korábbi tartozás rendezését jelentette volna, ugyanis ilyen korábbi tartozás nem volt. Az 500.000.Ft átvételét a felperes üzletvezetője elismerte, amely miatt már a felperesnek kellett volna bizonyítania a Pp.164.§. (1) bekezdése és 3.§. (3) bekezdése alapján, hogy fuvardíjat mégsem vett át.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítélete helybenhagyását és az alperesek másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét azért tartotta helyesnek, mert a perben nem vált bizonyossá, hogy az 500.000.Ft átvétele a keresettel követelt számla kiállítását követően avagy megelőzően történt, így az sem igazolt, hogy azt a perbeli számla teljesítéseként adta át "D". Utalt még "E" tanú vallomására, valamint az igazságügyi könyvszakértő véleményére, melyek szintén nem támasztják a követelt számla-ellenérték kifizetését.

A fellebbezés nem alapos.

A megyei bíróság a tényállást a bizonyítékok helytálló mérlegelésével (Pp.206.§. (1) bekezdés) állapította meg és abból helyes jogkövetkeztetésre jutva kötelezte az alpereseket a felperes fuvardíja megfizetésére.

Az alperesek a perben utóbb már nem vitatták, hogy a felperes a keresetben megjelölt három viszonylatra a nemzetközi áru fuvarozást (az 1971. évi 3. tvr-rel kihirdetett, a Nemzetközi Közúti Áru fuvarozási Szerződésről szóló Genfi Egyezmény (CMR) 1. cikk 1. pont) teljesítette, ezért immár az alperesek voltak kötelesek bizonyítani, hogy annak díját a fuvarozó felperesnek megfizették. Arra ugyan a fellebbezésükben helytállóan hivatkoztak, hogy a felperes szervezeti képviselője, "C" 500.000.Ft készpénz "D" volt I.r. alperesi

kültagtól való átvételét elismerte. Azonban a felperesi üzletvezető ezt az elismerését annak előadásával együtt tette, hogy az 500.000.Ft a 2006. december 21. napján kelt sorszámú I.r. alperesi kiadási pénztárbizonylaton szereplő 700.000.Ft egy része volt, amely az ... számú, 379.724.Ft megfizetésére szóló számla ellenértéke és az ... sorszámú, 435.758.Ft megfizetésére szóló számla részteljesítése volt. A felperes perben követelt ... sorszámú számláját azonban az I.r. alperes nem fizette ki.

A felperesi szervezeti képviselő ezen nyilatkozatát alátámasztotta az I.r. alperes tanúként kihallgatott adminisztrátora, "E" vallomása (14. tjk.), valamint az I.r. alperes ezen tárgyalási jegyzőkönyvhöz csatolt korabeli naplófőkönyve is. Az adminisztrátor tanú vallomásában kitért arra (14. tjk. 4. oldal), hogy maga - "D" tanú vallomásával szemben - nem tud 500.000.Ft készpénz átadásáról és nem emlékszik arra sem, hogy a 2006. december 21. napján kiadott 700.000.Ft készpénzben benne lett volna a "D" által átadott 500.000.Ft. A naplófőkönyv 2. oldala 42. sorszáma alatt található ... számú számla esetében pedig nincs bejegyezve a számla-ellenérték kiegyenlítésének kelte, illetve összege. Csupán a megjegyzés rovatban szerepel egy „kp.” bejegyzés, amely nem a főkönyvet vezető adminisztrátortól származik.

Ezek a perbeli bizonyítékok kétséggé teszik "D" tanú perbeli számla kiegyenlítésére vonatkozó vallomását azért is, mert a céginformációs szolgálat adatai szerint a kültag tagsági jogviszonya az I.r. alperesben már 2005. március 29. napján megszűnt. Így kérdéses, hogy tagsági jogviszony hiányában a volt kültag milyen okból vett részt az I.r. alperes irodájában 2006. decemberében az I.r. alperes tartozásai kiegyenlítésében.

Ezekre tekintettel a megyei bíróság nem a bizonyítékok téves, hanem helytálló mérlegelésével (Pp.206.§. (1) bekezdésével) kötelezte az alpereseket a felperes fuvardíja kiegyenlítésére. Az ítélet tábla csupán megjegyzi, hogy a II.r. alperes beltág marasztalásának helyes jogszabályi alapja a Gt.108.§. (3) bekezdése alapján alkalmazandó Gt.97.§. (1) bekezdése.

Az ítélet tábla az alperes fellebbezését a Pp.256/A.§. (1) bekezdés f/ pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§. (2) bekezdése alapján hagyta helyben.

A fellebbezés eredményre nem vezetett, így az alperesek a Pp.78.§. (1) bekezdése alapján viselni kötelesek a felperes másodfokú eljárásban felmerült, ügyvédi munkadíjból álló perköltségét. Ennek összegét az ítélet tábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§. (2), (5)-(6) bekezdései alapján az áfával növelt 15.000.Ft-ban határozta meg. a perköltség megfizetésére az alperesek a Pp.82.§. (1) bekezdése szerint egyetemlegesen kötelesek.

G y ő r , 2011. április 20.

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Ferenczy Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Bajnok István sk. bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: